

II Księga Kronik

Rozdział 23

1. W siódmym roku Jojada nabrał otuchy i wciągnął do spisku setników: Azariasza, syna Jerochama; Izmaela, syna Jochanana; Azariasza, syna Obeda; Maasejasza, syna Adajasza, i Elisafata, syna Zikriego.

2. Obeszli oni ziemię Judy i zebrali lewitów ze wszystkich miast judzkich oraz naczelników rodów izraelskich, a potem przyszli do Jerozolimy.

3. Całe to zgromadzenie zawarło układ z królem w domu Bożym. Wtedy rzekł im [Jojada]: Oto syn króla. Niech króluje, jak zapowiedział Pan o potomkach Dawida.

4. Oto rozkaz, który macie wykonać. Trzecia część z was: kapłanów, lewitów i podejmujących służbę w szabat, niech stanie na straży progów;

5. jedna trzecia przy pałacu królewskim, a jedna trzecia przy Bramie Fundamentów, cały zaś lud na dziedzińcach domu Pańskiego.

6. Niech nie wejdzie nikt do domu Pańskiego, z wyjątkiem kapłanów i usługujących lewitów. Oni mogą wejść, albowiem są poświęceni, a cały lud niech strzeże Bożych zarządzeń.

7. Niech lewici otoczą króla w krąg, każdy z bronią w ręku. A kto by chciał wejść do świątyni, niech zginie! Bądźcie przy królu, dokądkolwiek się uda.

8. Lewici więc i wszyscy z Judy wykonali wszystko tak, jak im rozkazał kapłan Jojada. Każdy wziął swoich ludzi, zarówno tych, co podejmują służbę w szabat, jak tych, co w szabat z niej schodzą, albowiem kapłan Jojada nie zwolnił zmian do domu.

9. Kapłan zaś Jojada wręczył setnikom włócznie, tarcze i puklerze króla Dawida, które były w domu Bożym.

10. Następnie rozstawił cały lud z bronią w ręku dokoła króla wzdłuż świątyni, od węgła południowego aż do węgła północnego, przed ołtarzem i świątynią.

11. Wówczas wyprowadzono syna króla i włożono na niego diadem i wręczono świadectwo; ustanowiono go królem. Namaścili go: Jojada i jego synowie. Wołano też: Niech żyje król!

12. Atalia, słysząc wrzawę ludu cisnącego się i wysławiającego króla, udała się do ludu, do domu Pańskiego.

13. Spojrzała, a oto król stoi przy kolumnie u wejścia, a dowódcy i trąby naokoło króla; cała ludność kraju raduje się i dmie w trąby, śpiewacy z instrumentami muzycznymi prowadzą śpiewy pochwalne. Atalia więc rozdarła szaty i zawołała: Spisek, spisek!

14. Wtedy kapłan Jojada wydał rozkaz setnikom dowodzącym wojskiem, mówiąc im: Wyprowadźcie ją ze świątyni poza szeregi, a gdyby ktoś za nią szedł, niech zginie od miecza! Kapłan bowiem mówił: Nie zabijajcie jej w domu Pańskim!

15. Pochwycono ją, gdy dochodziła do wejścia do pałacu królewskiego przy Bramie Końskiej, i tam ją zabito.

16. Wówczas Jojada zawarł przymierze między Panem a całym ludem i królem, aby byli ludem Pańskim.

17. Po czym cała ludność kraju ruszyła na świątynię Baala i zburzyła ją. Ołtarze jego i posągi potłuczono, a Mattana, kapłana Baala, zabito przed ołtarzami.

18. I Jojada ustanowił straż dla domu Pańskiego z kapłanów i lewitów, których Dawid podzielił na zmiany w domu Pańskim, aby składali Panu całopalenia, jak napisano w Prawie Mojżeszowym, wśród wesela i śpiewów, według rozporządzeń Dawidowych.

19. Ustanowił też odźwiernych przy bramach domu Pańskiego, aby przypadkiem nie wszedł tam ktoś nieczysty.

20. Następnie wziął setników, możnych, rządców ludu oraz całą ludność kraju

i wyprowadził króla ze świątyni. Potem wkroczyli przez Bramę Wyższą do pałacu królewskiego i posadzili króla na tronie królewskim. **21.** Cały lud kraju radował się, a miasto zażywało spokoju. Atalię zaś zabito mieczem.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.